

ת"פ 14330/04/19 - מדינת ישראל נגד אביעד אברהם ציסמרי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 14330-04-19 מדינת ישראל נ' ציסמרי (אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט אברהם רובין
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אביעד אברהם ציסמרי

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בגדרה מבקש הנאשם כי יומצא לידי רישומו הפלילי של המתלונן.

2. כתב האישום שהוגש נגד הנאשם מייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה. על פי הנטען בכתב האישום הנאשם דקר את המתלונן בסכין פעמיים, זאת במהלך עימות שהתרחש בדירת אמו של הנאשם, בין הנאשם לבין אחות אמו ובן זוגה - המתלונן. לדברי ב"כ הנאשם, ממקורות גלויים עולה כי המתלונן עברין מרמה סדרתי, והרישום הפלילי דרוש לו כדי שתהיה בפניו תמונה מלאה לגבי הרשעותיו הקודמות של המתלונן.

3. המאשימה מתנגדת למבוקש בנימוק שמדובר ב"מסע דיג" של הנאשם, ובנימוק שכלל לא ברור מה התועלת שיכולה לצמוח לנאשם מהחומר המבוקש.

4. לאחר שעיינתי בחומר המבוקש אני סבור כי דין הבקשה להתקבל.

בבש"פ 2447/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.16) נפסק כי:

השאלה האם יש לראות במרשם פלילי של עדים כ"חומר חקירה" לפי סעיף 74 לחסד"פ נדונה רבות בפסיקתו של בית משפט זה.... סוגיה זו הוכרעה ב- בש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(1) 684 (2007) (להלן: הלכת בניזרי), בגדרו נבחן האיזון הראוי בין הזכות למשפט הוגן - לבין הזכות לפרטיות של העדים. בהקשר זה נקבע בהלכת בניזרי כי על בית המשפט לבדוק את גיליונות המרשם שמדובר בהם ולהעמידם במבחן של רלוונטיות ותועלת פוטנציאלית להגנתו של הנאשם....

עוד נקבע בפסיקה כי ככלל, כאשר עסקין בהתנגשות חזיתית בין זכותו של הנאשם למשפט הוגן אל מול ההגנה על פרטיותם של העדים - משקלה של זכות הנאשם למשפט הוגן מכריע את הכף, ודינם של השיקולים הנוגדים לסגת (עיינו: בג"ץ 620/02 התובע

הצבאי הראשי נ' בית-הדין הצבאי לערעורים, פ"ד נז(4) 625, 635 (2003)) עם זאת, זכותו של נאשם להתגונן איננה זכות מוחלטת, וכאשר האפשרות לפגיעה בזכות זו לא קיימת, או אם האפשרות הנ"ל רחוקה ובלתי משמעותית - יש לתת משקל הולם גם לזכויותיהם של עדים ולאינטרסים המוגנים שלהם..... זאת ועוד - בסוגיית חשיפת גיליונות המרשם הפלילי של העדים נקבע כי לא די בקיומה של אפשרות תיאורטית שיהיה ברישום זה כדי לסייע להגנתו של הנאשם כדי להצדיק את הפגיעה בזכויותיהם של העדים, אגב חשיפת רישומם במרשם הפלילי כ"חומר חקירה", אלא יש צורך במהותיות פרטנית, כמבואר מיד (ראו: עניין אל הוזייל; עניין סבג בפסקה 9). ואכן אפילו כאשר מדובר בעדים מרכזיים בהליך - עובדה בעלת משקל בהקשר לתנאי הרלבנטיות - לא די בכך כדי לקבוע כי גיליונות המרשם הפלילי של העדים הינם "חומר חקירה", מכיוון שנוסף לתנאי הרלבנטיות, נדרשת גם אינדיקציה לכך שיש במרשם הפלילי של העד פוטנציאל ממשי קונקרטי לתרום להגנת הנאשם"

וכן נפסק בבש"פ 4508/15 סבג נ' מדינת ישראל (9.7.15) כי:

"אכן, העובדה שמדובר בעד יחיד או עד מרכזי שעליו עומד האישום כולו היא בעלת משקל לבחינת הרלבנטיות של המרשם הפלילי של העד, אך היא אינה תנאי מספיק. על מנת לעמוד במבחן הרלבנטיות ולהצדיק פגיעה בזכות לפרטיות של העד ובאינטרס הציבורי למניעת הרתעת עדים ממסירת עדות, נדרש "דבר מה נוסף", היינו - אינדיקציה לכך שיש במרשם הפלילי של העד פוטנציאל ממשי קונקרטי לתרום להגנת הנאשם..... האפשרות התאורטית למצוא במרשם הפלילי סיוע להגנת הנאשם ללא כל אינדיקציה קונקרטית, אין די בה כדי להצדיק לראות במרשם הפלילי של העד משום "חומר חקירה". תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ימצא בפסקי הדין הנזכרים במרשם הפלילי מידע העשוי לסייע בהגנת הנאשם, אינה מצדיקה פגיעה בזכויות עדים, והיא בגדר מה שכונה על ידי בית המשפט בענין אל הוזייל "מסע דייג" (Fishing expedition), שאינו מצדיק הכרה במרשם הפלילי של העד כ"חומר חקירה" (שם, בעמ' 132)."

יישום של האמור על ענייננו מוביל למסקנה שיש להעמיד את רישומו הפלילי של המתלונן לעינו של הנאשם. בראשית אציון, כי לא מדובר בבקשה ספקולטיבית גרידא או במסע דיג, כיוון שב"כ הנאשם טען כי בידיו פסקי דין המלמדים על כך שהמתלונן הורשע בעבר בעבירות מרמה. כמו כן, ב"כ הנאשם לא ביקש את רישומם הפלילי של כל העדים אלא של המתלונן בלבד, שהוא עד מרכזי בתיק. ולבסוף, העיון ברישום הפלילי שהועבר ללשכתי במעטפה סגורה מלמד כי יש בו כדי לסייע להגנת הנאשם ולכן מדובר בחומר רלוונטי שיש לגלותו.

5. אשר על כן הבקשה מתקבלת.

6. המאשימה תיטול לידיה את החומר שהוגש במעטפה הסגורה ותמציא את הרישום הפלילי לב"כ הנאשם עד ליום 20/6/19.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, בהעדר הצדדים.